

NOVINE

Glasilo krajevne skupnosti Kog

KAZALO

Vabilo na Antonov koncert.....	2
Vabilo na zbor občanov.....	3
Grb in zastava KS Kog.....	4
Svetniki KS Kog o letu 2006.....	5
Kaj bomo letos delali v naši krajevni skupnosti?.....	6
Lokacijski načrt za tisti del krajevnega središča Koga.....	8
Statistična kronika za matično območje KS Kog.....	9
Zlatoporočenca Marija in Vincenc Hanželič.....	12
Priznanje Jožku Rubinu.....	13
Orgle so zaigrale.....	14
Sneg, sneg, sneg ... in izvajanje zimske službe.....	16
Ali se obnašamo odgovorno do naših cest.....	19
Zakaj smo vedno višji.....	21
Kogovski kratkohlačniki ustvarjajo.....	23
DU Zarja Kog.....	30
Lovska družina Kog v letu 2005.....	31
Mali gasilec.....	33
Tečaji.....	35
Naše pokopališče včeraj, danes, jutri.....	36

Drage bralke in bralci našega glasila!

Čeprav smo že krepko stopili čez prag novega leta, je šele zdaj pred vami praznična številka Novic. Razlog? Čakali smo na potrditev in sprejem krajevnih simbolov – grba in zastave, ki vam jih v glasilu podrobneje predstavljamo.

Potem so bili prazniki, pa čas po praznikih, ... čas pa neusmiljeno teče in že je tu sredina januarja in z njo 62. številka Novic.

Prepričana pa sem, da za lepe želje nikoli prepozno.

Zato vam Andrej, Danica, Irena, Katja, Milena in Slavica želimo vse dobro v letu 2005!

*Da bi našli moč in spremenili tisto, kar se spremeniti da,
in znali živeti s tistim, česar ni moč spremeniti!*

Slavica Munda

VABILO

**Naši mladi člani
VOKALNO INSTRUMENTALNE SKUPINE KOG
Vas vabijo na prvi**

**ANTONOV KONCERT
BOŽIČNO-NOVOLETNIH PESMI**

**ki bo v
soboto, 14. 1. 2006,
ob 18. 30
V NAŠI CERKVI**

Gostili bodo tudi godalno skupino studia Klavdija iz Ormoža,
katere članici sta tudi naši violinistki.

Vstopnine ne bo, veseli pa bodo vaših prostovoljnih prispevkov, ki jih bodo
namenili za sofinanciranje ozvočenja za skupino.

Nastopajo:

Ob klaviaturah :Ana Munda in Aleksandra Kelemina,
kitara Oskar Munda in violini: Neža Orešnik in Špela Orešnik.
Pojejo: Jaka Perc, Dominik Ozmec, Ajda Lukman, Aleš Lukman, Betka Perc,
Urh Lukman, Anita Kelemina, Tamara Kerenčič, Tadeja Kolarič, Jasmina
Mlinarič in Romana Perc, ki jih zbira in vodi.

Gostje:

Članice godalne skupine glasbenega studia Klavdija iz Ormoža:
Tanja Sok, Polona Švegl, Nežka Orešnik (učenka glasbene šole Ormož), Špela
Orešnik in njihova profesorica in vodja Andreja Klinc. Pevka solistka je
Annemarie Prapotnik.

Koncert bo z besedami povezala Milena Orešnik

***Vabljeni vsi, ki imate radi božično- novoletne napeve,
zvoke violin in drugih instrumentov.***

Na podlagi 77. člena Statuta občine Ormož (Uradni vestnik občine Ormož, št. 11/99 in 7/01)

**S K L I C U J E M
ZBOR OBČANOV ZA OBMOČJE
KRAJEVNE SKUPNOSTI KOG**

Zbor občanov bo

v nedeljo, dne 22.01.2006 ob 13.30. uri
v prostorih dvorane na Kogu

Za zbor občanov predlagam naslednji dnevni red:

1. Uvedba samoprispevka za modernizacijo javnih poti na območju Krajevne skupnosti Kog
2. Razno.

Obrazložitev:

Občinski svet Občine Ormož je dne 12.12.2005 sprejel sklep o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka za modernizacij javnih poti na območju krajevne skupnosti Kog.

Vljudo ste vabljeni na zbor občanov na katerem boste seznanjeni s podrobnejšimi informacijami.

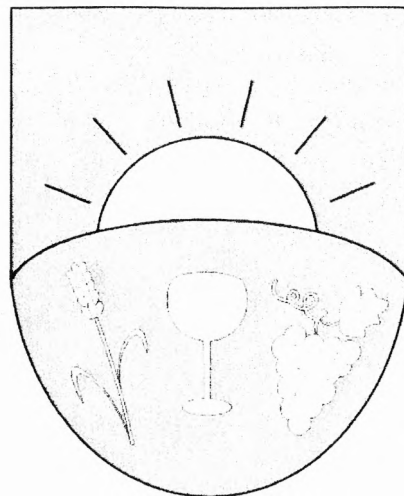
Številka: 419-3/06 7 10
Ormož, dne 11.01.2006

VILI TROFENIK 1.r
ŽUPAN OBČINE ORMOŽ

**REFERENDUM ZA KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK BO 29. januarja
2006.**

GRB IN ZASTAVA KS KOG

KS Kog je po dolgem času priprav in razprav dobila svoj grb in zastavo. Odbor za pripravo predlogov teh dveh simbolov so sestavljali: Tone Luskovič, Jože Prapotnik, Anton Topolovec in Milena Orešnik. Na svojih srečanjih smo iskali vire in pripravljali predloge, katere smo ponudili krajanom, da se o njih izjasnijo in povedo svoja mnenja. Poiskali smo značilnosti, ki najbolj ponazarjajo naš kraj in dejavnosti, s katerimi se ukvarja največ krajanov ali so kako drugače povezani z njimi. Pri tem smo upoštevali vsa zakonska navodila in priporočila za pripravo grba in zastave:

- Za grb velja, da morajo biti uporabljene le »heraldične« barve: črna, rdeča, modra, in zelena ter barve srebra in zlata, katere lahko ponazarjata rumena ali bela barva.
- Krajevne zastave smejo imeti največ eno barvo iz temeljnega grba z obveznim glavnim atributom iz temeljnega grba.

Pri pripravi simbolov smo se trikrat obrnili na krajan KS Kog, a se niso preveč odzivali, zato smo poiskali rešitve, ki so se nam zdele najprimernejše. Ko smo vendarle prišli do ožjega izbora primerov, ste se Kogovčani, ko smo vas drugič prosili, da bi izbrali med dvema ponujenima predlogoma tistega, ki vam je bolj všeč, odločili za grb, ki je pred vami.

Pri sestavi grba, ki je osnova za zastavo, smo iskali tako imenovane attribute, ki najbolj ponazarjajo naš kraj.

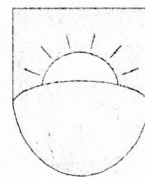
- Kog je najvzhodnejša KS v občini Ormož in jo sonce zjutraj najprej obsije, zato je opravičen v grbu znak vzhajajočega sonca. V soncu se kopajo naši vrhovi tudi takrat, ko so drugi – nižje ležeči kraji odeti v meglo.
- Grozd simbolizira najžlahtnejšo rastlino – vinsko trto, ki na Kogu raste že od njenih začetkov na naših tleh. V pisnih virih se pojavlja iz leta 1293.
- Kelih je simbol vrhunskih vin. Kog je po teh znan v Evropi in širše.
- Klas ponazarja simbol kruha in dejavnost, s katero se ukvarja mnogo Kogovčanov.

Na podlagi 68. člena Statuta Občine Ormož je svet Krajevne skupnosti Kog na svoji 22. seji, dne 22. 12. 2005 sprejel naslednji sklep o simbolih KS Kog:

- **Grb:** Na zelenem hribu modrega ščita je zlato sonce. V zelenem hribu je zlati kelih, opremljen z zlatim grozdom z leve strani in zlatim žitnim klasom z desne strani.
- **Zastava:** Zastava KS Kog je rumene barve s tem, da je na njenem srednjem delu predstavljen grb krajevne skupnosti.

Zastavna ruta je pravokotne oblike, razmerje med širino in dolžino je 1:2.

Milena OREŠNIK

SVETNIKI KS KOG O LETU 2006

Člane Sveta KS Kog smo povprašali, kaj bi radi v letu 2006 v našem kraju spremenili na bolje. Poglejmo, kako so razmišljali o svojih željah in o letu, ki je v dobršni meri še pred nami:

Janez Lah: »Rad bi, da bi uspel referendum, da bi dobili boljše ceste tudi tisti, ki so do sedaj plačevali, pa nič dobili. Vesel bi bil tudi centralnega ogrevanja v dvorani na Kogu.«

Pavel Pukšič: »Nekih posebno velikih želja nimam, ker smo dostikrat odvisni od »višje sile«. V letu 2006 pa želim našim krajanom čim več zdravja, ki naj ga izkoristijo za uresničitev svojih zastavljenih ciljev, saj smo Kogovčani znani kot zelo delovni in pridni.

Moja posebna želja je, naj se v tem letu rodi čim več otrok in naj nihče ne umre.«

Zdravko Hlebec:« V letu 2006 želim vsem krajanom in krajanom KS Kog zdravja in veselja. Da bi referendum uspel, da bi uresničili modernizacijo naših cest. Z odnosom do razvoja obmejnega območja KS Kog pa s predsednikom KS

Kog in županom občine Ormož nisem zadovoljen, saj v zadnjih štirih letih ni bila nobena krajevna pot modernizirana. Upam, da bosta v volilnem letu bolj aktivna za razvoj Koga.«

Ivan Nemec:«Moja želja je, da bi se krajani KS Kog na referendumu za krajevni samoprispevek odločili ZA, saj bi tako najlažje in najhitreje modernizirali javne poti. To je namreč zadnja priložnost da občani, ki so leta in leta plačevali samoprispevek, pa še niso prišli na vrsto, dobijo asfalt. Zdaj jim lahko pomagamo, kot so oni nam.»

Ivan Kutnjak: »Kot član prostovoljnega gasilskega društva si želim, da bi se v bodoče čim več mladih vključevalo v prostovoljno delo, ki mlade med seboj povezuje, obenem pa je za vse koristno, kot krajan pa si želim, da bi nam uspelo urediti krajevne ceste in da se hiše v našem kraju ne bi tako hitro praznile.»

Slavko Perc: » Vsem nam želim dosti zdravja, tako telesnega kot zdravja duha.»

Aleksander Volaj:«Moje želje so: veliko zdravja, družinskih uspehov in da bi se ljudje razumeli med seboj. Našemu kraju pa želim, da bi se čim hitreje razvijal.»

Zapisala Slavica Munda

KAJ BOMO LETOS DELALI V NAŠI KRAJEVNI SKUPNOSTI?

V skladu z načrtom razvojnih programov Občine Ormož so v občinskem proračunu za leto 2006 predvidena sredstva v višini 14 mio SIT za sofinanciranje programa modernizacije javnih poti v Krajevni skupnosti Kog o katerem bodo krajani odločali na referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka. Iz občinskega proračuna je predvidena finančna podpora v razmerju dva proti ena, kar pomeni dva tolarja iz občinskega proračuna na en tolar krajevnega samoprispevka. Na tak način bi bilo možno vsako leto asfaltirati en kilometer krajevnih poti.

Neodvisno od navedenega so v proračunu predvidena sredstva za dokončanje modernizacije javne poti št. 803-260, ki poteka skozi krajevni skupnosti Kog in Miklavž.

V letošnjem letu je predvideno nadaljevanje izvajanja Lokacijskega načrta za krajevno središče na Kogu. Po izgrajenem pločniku in avtobusnem postajališču, ki predstavljata prvo fazo izvedbe lokacijskega načrta, sledi ureditev ploščadi s parkirišči in javno razsvetlavo pred šolsko zgradbo. S tem ne bo rešen samo problem ureditve krajevnega središča, ampak bodo tudi zagotovljena parkirišča v samem krajevnem središču. Za dokončno ureditev problematike parkirišč v

krajevnem središču je v letošnjem letu predviden odkup potrebnega zemljišča med športnim igriščem in pokopališčem ter zemljišča za ureditev ustrezne povezave bodočega parkirišča ob pokopališču na cesto LC 302-150.

Do poletne sezone bo urejena razsvetljava športnega igrišča, v počitnicah pa obnovljena tudi šolska kuhinja in dopolnjena oprema v vrtcu. Za vse navedeno bo iz proračuna potrebno zagotoviti dobrih 50 mio SIT.

V izdelavi je projektna dokumentacija za nujno potrebno ureditev odvajanja in čiščenja odplak, zlasti iz šolske zgradbe oziroma krajevnega centra ter odvajanja meteornih voda.

V Ormožu, 9.1.2006

Vili Trofenik
Župan
Občine Ormož

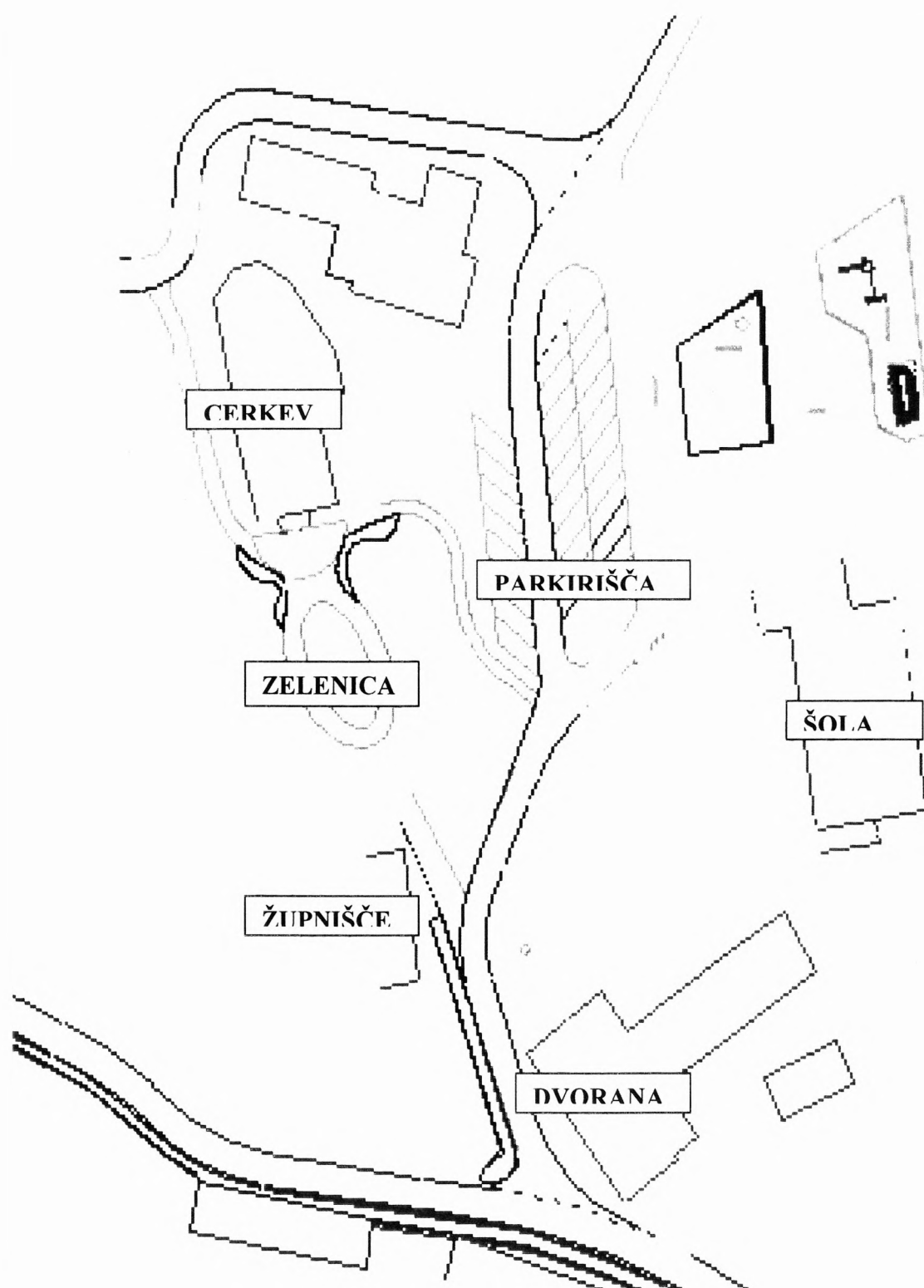

Zadnji je v lanskem letu prijokal na svet Martin Dogša iz Vodranec. Družbo mu delata sestrici Katja in Lea z mamo Jelko.

Prvi Kogovčan v letu 2006 se je rodil Lukmanovim na Kogu. Na sliki je Skupaj z mamo Sonjo in atekom Francijem.

Lokacijski načrt za tisti del krajevnega središča Koga, ki se bo urejal letos:

STATISTIČNA KRONIKA ZA MATIČNO OBMOČJE KOG ZA LETO 2005

Leto 2005 so zaznamovala nekatera dejstva in dogodki.
Pripravili smo nekaj statističnih podatkov, ki veljajo za območje
Krajevne skupnosti Kog.

Vsi navedeni podatki veljajo za obdobje od 01.01.2005 do 15.12.2005.

Prebivalci po spolu in vaseh:

Naselje	ženske	Moški	skupaj
Gomila pri Kogu	82	87	169
Jastrebc	82	84	166
Kog	120	141	261
Lačaves	67	71	138
Vitan	49	46	94
Vodranc	86	69	156
SKUPAJ:	486	498	984

ROJENI V LETU 2005 NA OBMOČJU MO KOG

1. VIČAR	Gregor	Kog	1
2. VOLAJ	Gašper	Vitan	15
3. RAKUŠA	Eva	Vitan	30 A
4. ŠTRMAN	Lea	Gomila pri Kogu	6
5. ČURIN	Rene	Vitan	2
6. MEDVED	Manja	Lačaves	2 A

- ženska : 3 - moški : 4

27. decembra se je rodil Martin Dogša iz Vodranec 35.

1 NAKNADNI VPIS ROJSTVA V LETU 2005

- ZOREC MLADEN roj. 12.07.2003 v Čakovcu , Gomila pri Kogu 51 A

UMRLI V LETU 2005 NA OBMOČJU MO KOG

1. DEČKO	Jožef	Vodranci	39
2. KOLARIČ	Kristina	Lačaves	54
3. ZORJAN	Magdalena	Kog	63
4. ZEMLJIČ	Vincenc	Gomila pri Kogu	1
5. KERENČIČ	Ciril	Jastrebc	8
6. KOLARIČ	Dušan	Kog	17
7. TOPLAK	Danica	Kog	104
8. BUKOVEC	Frančišek	Gomila pri Kogu	12
9. ŽGANEC	Albin	Jastrebc	13
10. PLEMENIČ	Marija	Kog	94
11. PLOHL	Stanislav	Lačaves	9
12. ČURIN	Ivan	Vodranci	14
13. ZADRAVEC	Justina	Vitan	23

PRIJAVE IN ODJAVE STALNEGA PREBIVALIŠČA

Prijave :		Odjave:	
- ženske	2	- ženske	3
- moški	1	- moški	4
Skupaj:	3	Skupaj:	7

V letu 2005 so stalno prebivališče prijavile v KS Kog iz drugih KS, občin, **3 osebe**

V letu 2005 je stalno prebivališče odjavilo iz KS Kog **7 oseb.**

Krajani, ki so v letu 2005, bili stari nad 70 let:

Naselje	ženske	moški	skupaj
Gomila pri Kogu	8	3	11
Jastrebc	16	5	21
Kog	28	7	35
Lačaves	13	11	24
Vitan	8	1	9
Vodraci	18	9	27
SKUPAJ:	91	36	127

Najstarejša krajana Krajevne skupnosti Kog sta:

- 1. TROP TEREZIJA, Vodraci 38 , ki je dopolnila 94 let roj.20.09.1911**
- 2. KOROŠEC STANISLAV,Vodraci 6, ki je dopolnil 86 let roj. 06.09.1919**

V LETU 2005 SO 80 LET DOPOLNILI:

1. RUBIN JOSIPINA	Jastrebc	34
2. ZADRAVEC OTILIJA	Kog	18
3. ČURIN ROZINA	Kog	42
4. RIBIČ JANKO	Lačaves	49

V LETU 2005 SO 90 LET DOPOLNILI:

1. HLEBEC KATARINA	Kog	24

V letu 2005 se iz KS Kog ni poročil noben par.

Tudi razvezal se ni noben par.

**Vodja KU Kog:
Zdenka Golob**

ZLATOPOROČENCA MARIJA IN VINCENC HANŽELIČ

Marija Hanželič, rojena Novak in Vincenc Hanželič sta začela skupno življenje pred petdesetimi leti, 14. januarja 1956. Takrat sta se poročila v cerkvi v Mihalovcu.

Še zdaj se spominjata, kako so se svati ob spremljavi harmonike odpravili peš po nevesto v Prhovec, potem pa naprej po blatu do Mihalovec. Snega tiste dni namreč ni bilo.

Rodilo se jima je pet otrok: Miran, Zdravko, Štefka, Anica in Janja, pohvalita pa se lahko tudi s 4 vnukinjami in 10 vnuki.

Zanima tudi vas recept za dolgo skupno življenje?

Mimika in Vincek pravita: »Dobra volja, dobra volja, in še enkrat dobra volja.«

Zapisala Slavica Munda

PRIZNANJE

Živimo v času, ki nas nenehno preganja. Ljudje se pehamo za dobrinami opazili dobra dejanja posameznikov.

Ti posamezniki zopet živijo svoje življenje, mnogi se nikjer ne izpostavljajo, so skromni, a vendar storijo velika dejanja humanosti. Tako sem čisto slučajno slišala o podelitvi priznanj krvodajalcem. Med njimi je bil tudi naš krajan-Rubin Jožko iz Jastrebcov, krvodajalec, ki je daroval svojo kri 74 krat.

OTROŠTVO IN MLADA LETA

Rubinov Jožko se je rodil očetu Frančku in materi Jožefi v Jastrebcih leta 1953. Svoje otroštvo je preživel na manjši kmetiji in po končani osnovni šoli odšel v uk za ključavničarja. Zaposlil se je v Metalni v Mariboru in bil razpet med mestom in svojo domačo hišo. A eno je bilo vselej prisotno: pomagati sočloveku. Zato se je tudi brez pomisleka vrnil nazaj v Jastrebce, ko mu je umrl oče in tako živi svoje mirno življenje skupaj s svojo materjo, kateri je v veliko pomoč in oporo.

KRVODAJALSTVO

Prvič je daroval kri že leta 1970, ko je obiskoval poklicno šolo. Odločitev je bila čisto njegova. Ali pa je nezavedno nanj vplivalo tudi to, da je bil krvodajalec tudi njegov oče. Ni ga bilo strah ne prvič in tudi nikoli kasneje ne. Ob tem so ga spremljali lepi občutki, občutki, da s svojo krvjo odteka del tebe, del tvoje življenjske tekočine, ki bo nekemu vrnilo zdravje ali mu celo rešilo življenje. Rešiti drugemu življenje je znak velike solidarnosti.

Nikoli ni razmišljal, da bi za svoje dejanje prejel kakršnokoli plačilo. Zato tudi ni nikoli pomislil, da bi dal kri v Avstriji, kjer menda tudi plačujejo za darovano kri. Jožko pravi, da ni denarja, ki bi ga premamil. Enostavno gre, tudi po trikrat na leto ali na Ptuj ali v Maribor in običajno daruje 3 do 4 dcl krvi. Včasih, ko je pomanjkanje krvi, ga pokličejo iz bolnišnice, njegova kri je O negativno in takrat se brez pomislekov odpravi na odvzem.

PRIZNANJE

Seveda pa njegova humanost ni ostala nezapažena. Lani decembra je prejel priznanje. Ko sem pogledala to priznanje, se je na sredini belega papirja bleščala velika rdeča kaplja krvi in na njej številka 50. Spodaj pa piše:

S svojo krvjo ste mnogim vrnili zdravje

In rešili življenje.

Zahvaljujemo se vam za vašo človekoljubnost

In solidarnost.

RK Slovenije-območno združenje RK Ormož

Ob tem pa mi je povedal, tako skromno in skoraj sramežljivo, da niso bili posredovani pravi podatki in da je v resnici daroval kri 74 krat. Kolikšna je to količina dragocene krvi, 74 krat po 3 do 4 dcl !

JOŽKO RUBIN

Pravi, da je srečen, da je zdrav, ker le zdrav človek lahko daruje kri. Mladi in tudi manj mladi, naj bi brez pomisleka sledili njegovemu dejanju. Če lahko pomagaš, je to najlepši občutek, ki te spremlja v življenju. Skromen človek je ta Rubinov Jožko, skoraj neopazen v naši krajevni skupnosti. A vendar človek z neizmerno humanostjo. Koliko življenj je ohranjenih zaradi njegove dobrote! Beseda HVALA je skoraj preskromna. Ne najdem pravih besed, je le ponos, da v mojem kraju živi tak človek, tak Rubinov Jožko.

Zapisala: **Anica Pevec**

ORGLE SO ZAIGRALE

Čudovite zvoke, ki jih dajejo naše nove orgle v župnijski cerkvi, smo že imeli priložnost slišati. Že sam pogled nanje je veličasten. Tolikšna množica bleščečih piščali. Več jih je, kot je nas krajanov v krajevni skupnosti Kog. Ko smo se odločali za ta projekt, je bilo verjetno kar nekaj takšnih, ki niso verjeli, da bomo zmogli, da bodo v naši cerkvi res igrale tako mogočne orgle. Mnogi so rekli, zakaj, saj tako malo ljudi hodi k maši, kdo jih bo poslušal. Ampak zdaj, tisti ki ste jih videli, ki ste jih slišali... Ali niste ponosni in zadovoljni, ker ste pomagali pri tem velikem delu?

Sebi in svojim potomcem smo dali veliko darilo. Cerkev je kulturni spomenik in mi smo mu dodali veliko vrednost.

Brez pomoči občine Ormož seveda ne bi zmogli, sploh ne bi mogli pristopiti k delu. Vendar pa tudi sredstva, ki smo jih zbrali krajani, niso zanemarljiva. V novembru in decembru 2005 smo denar zbirali že tretjič. Tabela kaže, koliko smo zbrali:

Leto 2005:

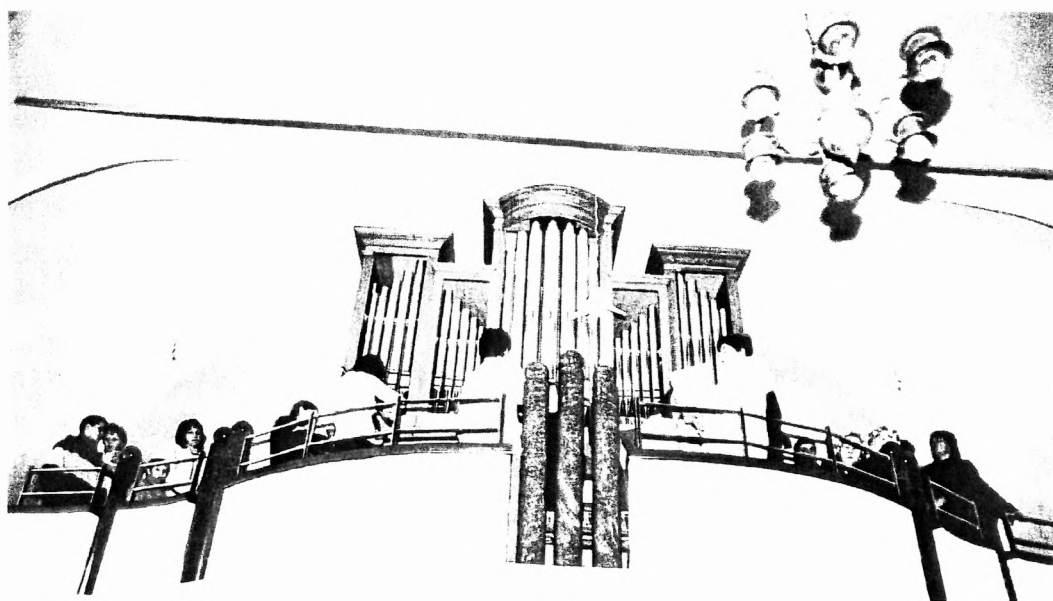
vas	Znesek v sit.
GOMILA	230.000
JASTREBCI	206.000
KOG	327.000
LAČAVES	173.000
VITAN	116.000
VODRANCI	178.000
skupaj	1.230.000

2003	1.923.000
2004	1.427.000
2005	1.230.000
skupaj	4.580.000

Če prištejemo še denar iz prejšnjih dveh let, ugotovimo da smo bili kar pridni. Vendar pa je treba vedeti, da je bilo potrebno povečati in obnoviti tudi kor, obnoviti elektroinstalacijo, opraviti pleskarska dela in še mnogo malenkosti, ki vsaka nekaj stane. Kot vsi, se tudi v župniji otepamo z dolgovi in vsaka pomoč pride prav. Prosimo podjetja, iščemo sponzorje, trudimo se in vemo da nam bo uspelo. Vsem, ki pomagata, ki si želite napredka, iskrena hvala.

V eni od naslednjih števil Novic bomo poskušali podrobno predstaviti nastale stroške, za kaj je bil denar porabljen in koliko imamo še dolga.

Irena Žibrek

SNEG, SNEG, SNEG... IN IZVAJANJE ZIMSKE SLUŽBE

Izvajanje zimske službe v KS Kog

Program izvajanja zimske službe, v katerem so določene prioritete izvajanja, je Svet KS Kog sprejel na 20. seji 27. 9. 2005. Za koordinatorja izvajanja zimske službe s strani Sveta KS je bil imenovan Ivan Nemec.

Soglasje k programu zimske službe je KS Kog prejela od občinske uprave Občine Ormož

24. 11. 2005.

Izbiri izvajalca za izvajanje zimske službe je krajevna skupnost izvedla v skladu z Zakonom o javnih naročilih male vrednosti. K izbiri izvajalca in k sklenjeni pogodbi z izvajalcem Avtoprevoznistvo in zemeljska dela Bukovec Rajko s.p. Gomila pri Kogu 12, je KS dobila soglasje župana Občine Ormož dne 1. 12. 2005.

Zimska služba se v KS Kog izvaja po programu na vseh kategoriziranih javnih poteh in na določenih odsekih nekategoriziranih cest.

Za izvedbo posamezne akcije zimske službe (pluženje, posip), mora tajnik KS predhodno pridobiti soglasje dežurnega strokovnega delavca občine.

Za kvaliteto opravljenega dela se izvajalec obveže ob sklenitvi pogodbe.

Na podlagi izstavljenega računa izvajalca in poročila tajnika KS o izvedenih akcijah zimske službe, občina nakaže krajevni skupnosti finančna sredstva, kar je osnova za plačilo računa izvajalcu.

In kako v naslednji »zimski sezoni«?

Dejstvo je, da so jeseni 2006 volitve v sami lokalni skupnosti, se pravi župana, članov občinskega sveta, članov sveta KS. Prav tako je proračun Občine Ormož za leto 2006 sprejet, ta pa zajema postavke financiranja, tudi zimske službe. Zaradi vsega omenjenega bo razprava v Svetu KS zagotovo tekla tudi v smeri ali oddati redno vzdrževanje javnih poti v KS (gramoziranje, izkop jarkov, zamenjava betonskih cevi, košnja in navoz bankin...) in zimsko službo skupaj ali ločeno.

Če ločeno, se ob hitrem nastopu zime kaj lahko zgodi, da novo vodstvo KS časovno ne bo moglo sprejeti plana zimske službe, pridobiti soglasja in izbrati izvajalca, kar bo imelo za posledico verjetno situacijo, kot se je to sezono npr. zgodilo podružnični osnovni šoli Kog.

Po mojem osebnem mnenju je rešitev v pravočasnem dogovoru vseh: od lokalne skupnosti, občinskih zavodov, lastnikov parcel in še mogoče koga. Z dosti »sreče« najti izvajalca zimske službe, vsekakor pa poskušati upoštevati

stanje pozitivne konkurence, kajti le z dvigom cen ob monopolu posameznih izvajalcev, zagotovo ne bomo dvignili kvalitete »zimске službe«, ampak bo ta iz leta v leto samo še padala.

Nemalo preglavic povzroča ob obilni m sneženju pomanjkanje parkirnih prostorov

PLUŽENJE IN PLAČILO » PO DOMAČE« S STRANI KS NI VEČ MOŽNO!

1. Namen zimske službe (ZS)

Zimska služba obsega sklop dejavnosti in opravil potrebnih za omogočanje prevoznosti javnih poti v zimskem času, kakor tudi zagotovitvi varnega prometa.

2. Zakonska podlaga za izvajanje ZS

Zimska služba in izvedbeni program ZS se izvajata na podlagi:

- Zakona o javnih cestah (Uradni list RS 29/97)
- Pravilnika o vrstah vzdrževalnih del na javnih cestah in nivoju rednega vzdrževanja javnih cest (Uradni list RS, 62/98)

- Odloka o kategorizaciji cest v občini Ormož (Uradni vestnik občine Ormož, št. 2/99, 13/99)
- Odloka o spremembi odloka o kategorizaciji občinskih cest v občini Ormož (Uradni vestnik občine Ormož, št. 5/01, 7/04)
- Odloka o občinskih cestah (Uradni vestnik občine Ormož, št. 14/98)
- Odloka o gospodarskih javnih službah v občini Ormož (Uradni vestnik občin Ormož in Ptuj št. 26/94, 9/96, Uradni vestnik občine Ormož št. 3/98, 7/98, 10/99 in 13/99)

3. Čas izvajanja zimske službe

- v času od 15.11.2005 do 15.3.2006
- dela so odvisna od vremenskih razmer (pluženje snega, posipanje poledice na kritičnih odsekih)

4. Koordinacija zimske službe

Za izvajanje zimske službe na javnih poteh so odgovorni tajniki krajevnih skupnosti.

Le-ti izvajajo pregledniško službo na JP po potrebi in koordinirajo izvajanje zimske službe z neposrednimi izvajalci po prioritetah v skladu s planom zimske službe.

Hkrati koordinirajo delo z občinskim uradom, kontrolirajo, spremljajo in dopolnjujejo organizacijo dela neposrednih izvajalcev zimske službe.

So tudi odgovorni za čas izvedbe in kvaliteto opravljenega dela ter smotno izkoriščenost kapacitet v danem območju in za vodenje ustrezne dokumentacije.

V času redne akcije redno poročajo o stanju cest oz. izvajanju pluženja in posipanja na Občinski urad.

5. Prednostni razredi in razporeditev odsekov

- I. Prednostni razred (prioriteta – po Pravilniku o vrstah vzdrževalnih del na javnih cestah in nivoju rednega vzdrževanja javnih cest IV. prednostni razred) - v to skupino spadajo ostale lokalne ceste, mestne in krajevne ceste. Prevoznost cest je treba zagotoviti med 7. In 20. Uro ob upoštevanju krajevnih potreb. Ob sneženju je treba zagotoviti prevoznost z možnimi krajšimi zastoji.
V primeru močnega sneženja je treba zagotoviti prevoznost ob možnih zastojih do 1 dne.
- II. Prednostni razred (prioriteta – po Pravilniku V. Pred. Razred) – v to skupino spadajo javne poti, parkirišča in kolesarske povezave. Prevoznost

je treba zagotoviti v skladu s krajevnimi potrebami. Ob sneženju je treba zagotoviti prevoznost z možnimi zastoji do 1 dne. V primeru močnega sneženja je treba zagotoviti prevoznost z možnimi večdnevnimi zastoji.

Opomba:

- šteje se, da je prevoznost zagotovljena, če višina snega na cestah I. in II. Prednostnega razreda (po pravilniku) ne presega 10 cm, na drugih cestah pa 15 cm, promet pa je možen z uporabo zimske opreme vozil.
- Ne glede na določila prevoznosti ni nujno zagotavljati ob izredno močnem sneženju, zametih in plazovih, enako velja za poledico, če je cesta zaradi dežja gladka in poledice z razpoložljivimi tehničnimi sredstvi ni mogoče odpraviti.

6. Količine posipa

Količina posipa se izvaja na kritičnih odsekih po planu ZS v skladu z navodili tajnikov krajevnih skupnosti.

PRIPRAVILI:

Boris Novak, občinska uprava

Milena Milosavljevič, tajnica KS Kog

Slavko Perc, predsednik sveta KS Kog

ALI SE OBNAŠAMO ODGOVORNO DO NAŠIH CEST?

Svet KS Kog je na zadnji decembrski redni seji obravnaval problematiko odnosa ljudi, zlasti pa lastnikov oz. najemnikov zemljišč do cest. V tej zvezi je zavzel stališče, da se obvesti krajane o dejanjih, ki niso dovoljena na cesti in v njihovi bližini in jih pozove, da se v letu 2006 bolj odgovorno obnašamo do občinske lastnine.

In kaj pravi občinski odlok (Uradni vestnik občine Ormož) št. 14 z dne 31.12.1998) o tej vsebini – prepis:

47. člen

(prepovedi ogrožanja občinske ceste in prometa na njej)

(1) Prepovedano je začasno ali trajno zasesti občinsko cesto ali njen del, izvajati ali opustiti kakršna koli dela na cesti in zemljišču ali objektih ob cesti, ki bi utegnili poškodovati cesto ali objekte na njej, ter ovirati ali ogrozati promet na

cesti. Vse stroške zavarovanja in odstranitve ovire na cesti in drugih posledic prepovedanih dejanj nosi tisti, ki jih je povzročil.

(2) Prepovedano je predvsem:

1. odvajati na cesto vodo, odplake in druge tekočine;
2. puščati na cesti sneg ali led, ki pade ali zdrsne nanjo;
3. ovirati odtekanje vode s ceste;
4. z mazili ali drugimi snovmi pomastiti cesto;
5. voziti ali parkirati po bankinah, površinah za kolesarje in pešce ali drugih delih cesti, ki niso namenjeni za vožnjo z vozili, razen če sta parkiranje in ustavljanje na njih izredno dovoljeni;
6. postavljati ograje, zasaditi živo mejo, drevje, trto ali druge visoke nasade ali poljščine, nameščati ali odlagati na ali ob cesti les, opeko, odpadni ali drug material ali predmete, če se s tem poslabša ali onemogoči preglednost ceste ali drugače ovira ali ogroža promet, poškoduje cesta ali poslabša njena urejenost;
7. nameščati ali uporabljati na cesti ali ob njej luči ali druge svetlobne naprave, ki bi lahko ovirale ali ogrožale promet;
8. spuščati po brežinah ceste kamenje, les ali drug material ali predmete;
9. nameščati na cesto kakršne koli predmete z namenom oviranja ali onemogočanja nemotenega in varnega odvijanja prometa;
10. poškodovati prometno signalizacijo;
11. uporabljati za pristop na cesto kraj zunaj priključka nanjo;
12. puščati na cesto ali metati na cesto kakršne koli predmete ali sneg, razsipati po cesti sipek material ali kako drugače onesnaževati cesto;
13. puščati na cesto živali brez nadzorstva, napajati živali v obcestnih jarkih, pasti živino na cestnem svetu ali graditi ob cesti napajališča za živali;
14. voditi po cesti konje ali druge živali, ki so tako podkovane, da lahko poškodujejo cesto;
15. namerno zažigati ob cesti strnišča, odpadne in druge gorljive snovi;
16. orati v razdalji 4 m od ceste v smeri proti njej ali v širini 1 m od ceste vzporedno z njo;
17. obračati na cesti živali, traktorje, pluge ter drugo kmetijsko orodje in stroke;
18. zavirati vprežna vozila s privezovanjem koles ali s coklami;
19. vlečiti po cesti hlode, veje, skale in podobne predmete kot tudi pluge, brane ali drugo kmetijsko orodje ter druge dele tovara.

Za izvajanje le tega je zadolžen poleg vseh nas komunalni inšpektor občine Ormož g. Ivan Balažic, (tel.: 7415345).

ZAKAJ SMO VEDNO VIŠJI?

Marsikomu med nami se zdi zanimivo, da so današnji otroci v primerjavi s starejšimi mnogo višji, težji in da hitreje dozori. Te spremembe so bile najprej opazne v industrializiranih deželah sredi 19. stoletja zlasti v višjih socialnih slojih. Ta biološki pospešek rastnih in razvojnih dogajanj je kasneje zajel še ostale družbene sloje in tudi dežele v razvoju.

Vzrok biološkega pospeška rasti je okolje v katerem otrok raste. Izboljšale so se socialnoekonomske razmere in s tem niz pomembnih sprememb, kot je npr. večji dohodek, redna in kvalitetnejša ter razvijajočemu otroku ustreznejša prehrana, urejene sanitarne in higienske razmere, urejeno zdravstveno in socialno skrbstvo ter vzgoja in izobraževanje.

Zaradi omenjenega je bila še pred desetletji opazna velika razlika v fizični razvitosti otrok mestnega in podeželskega okolja. Mestni otroci so prednjačili pred podeželskimi. Pretežno kmečko podeželje je bilo manj razvito, otroci pa prav tako niso bili deležni ustrezne beljakovinske in z vitamini obogatene hrane. Opravljali so težka fizična dela in niso bili deležni enake zdravstvene oskrbe kot njihovi mestni vrstniki. Otroci manj razvitega podeželja so veljali za manjše in lažje ter so v fizičnem razvoju zaostajali tudi za dve leti. Za raziskavo tega trenda se še danes opravljajo meritve določenih telesnih delov (antropometrične meritve), ki kažejo na razvitost otrok raziskovanega območja. Primerjava povprečnih podatkov z razvitejšimi predeli (standardi) pa pokaže ali so raziskovani otroci enako ali slabše razviti kot primerjalni vzorec. Tovrstne raziskave je bila deležna tudi občina Ormož na devetletnih otrocih vključno z osnovno šolo na Kogu v šolskem letu 1973/74. Izkazalo se je, da smo močno zaostajali v telesni razvitosti primerjalno z mestnim otroci (Ljubljana). Ti otroci so višek svoje rasti dosegli že v 50-ih letih prejšnjega stoletja.

Sledila so tri desetletja, ki so Ormožu z okolico prinesla gospodarski razcvet. Z razmahom zlasti predelovalne industrije, gostinstva in trgovine je prišlo do premika zaposlenosti in posledično ustreznejše gmotne preskrbe družin. Hkrati se je zmanjšalo število otrok v družini. Posodobila se je tudi cestna in komunalna infrastruktura. Prevozi otrok v šole so postali organizirani. Vse to in še mnogo več je pripomoglo, da so otroci zaživel v ustreznějšíh pogojih.

V šolskem letu 2003/04 je sledila ponovna raziskava na vseh osnovnih šolah občine Ormož. Merjeni so bili izbrani devetletniki. Primerjava s podatki izpred trideset let je pokazala, da je bilo tudi naše območje deležno intenzivnega biološkega pospeška rasti. Sledeča tabela prikazuje nekatere bolj zanimive

izmerjene vrednosti in generacijske primerjave. Primerjave so ločene po spolu, saj so že v obdobju devetih let opazne prve spolne razlike.

PARAMETRI	DEKLICE 2003/04	DEKLICE 1973/74	RAZLIKA
TELESNA MASA (kg)	33.6	26.1	7.5
TELESNA VIŠINA (cm)	135.6	130.5	5.1
ŠIRINA RAMEN (cm)	30.0	27.6	2.4
ŠIRINA BOKOV (cm)	21.9	20.3	1.6
OBOD PRSNEGA KOŠA (cm)	65.6	62.2	3.4
OBOD NADLAHTI (cm)	20.3	19.3	1.0

PARAMETRI	DEČKI 2003/04	DEČKI 1973/74	RAZLIKA
TELESNA MASA (kg)	33.8	27.4	6.4
TELESNA VIŠINA (cm)	136.8	132.4	4.4
ŠIRINA RAMEN (cm)	30.3	27.4	2.9
ŠIRINA BOKOV (cm)	21.4	20.8	0.6
OBOD PRSNEGA KOŠA (cm)	66.1	64.4	1.7
OBOD NADLAHTI (cm)	19.9	18.8	1.1

Dodatne primerjave z devetletnimi otroci iz Ljubljane pa kažejo, da ni bistvenih razlik v telesni razvitosti. V določenih telesnih merah naši otroci celo presegajo mestne, kar je vsekakor zanimivo.

Ob morebitnih še boljših razmerah pa se ni bati, da bi okrog nas hodili velikani, saj v sebi nosimo zapis, ki določa meje znotraj katerih bo posameznik zrasel.

Ob tej priložnosti bi se zahvalil staršem, otrokom in šolam, da so sploh omogočili tovrstno raziskavo.

Andrej Pokrivač

Otroci iz vrtca radi nastopajo ...

KOGOVSKI KRATKOHLAČNIKI USTVARJAJO ...

Gosenica Sirka

Pred davnim časom je živela gosenica, ki so jo vsi prijatelji klicali Sirka. To ime je dobila zato, ker je rada jedla sir. Tudi muh, pajkov in zelenjave se ni branila. Živela je v starem rovu, kjer ni bilo nič prijetno bivati. Bil je zelo vlažen in tako hladen, kot bi spala na ledu. V deželo je prišla pomlad. Gosenica Sirka je postala lačna, zato se je odpravila iskat svoje najljubše hrane, slastni sir. Najprej je srečala svojo prijateljico, gosenico Valo. Po kratkem spomladanskem pogovoru sta se prijateljici skupaj odpravili iskat sir. Po blatni, strmi poti sta zavili v gozd. V senci prvih gozdnih dreves, je mimo nenadoma priskakljal zajec. Čudno je pogledal gosenico in se s tačkami popraskal za uhlji. Radovednost ga je sčasoma premagala, da je gosenici vprašal: «Kaj iščeta v gozdu?» Po kratkem pogovoru si je tudi zajec zaželel sir, zato je sklenil, da se jima bo pridružil. Pisana družčina je nadaljevala pot do gozdne jase. Na sredi s soncem obsijane gozdne jase se je pasla mlada srnica. Ko je opazila naše prijatelje, je najprej hotela zbežati. V trenutku je ugotovila, da ji gosenici in zajček sploh nič nočejo. Počasi se jim je približala in povprašala, kaj dela pisana družčina na njeni jasi. Sirka ji je povedala, da iščejo s prijatelji sir, ki se jim bi po dolgi zimi zelo prilegel. Srna ima zelo rada mlado travo, toda slastnega sira se ne bi branila. Zdaj že štirje

prijatelji na robu gozda naletijo na medveda. Kosmatinec jih začudeno pogleda in premeri z očmi od pet do glave. Še prej kot kaj vpraša, mu zajec pove, kaj iščejo. Medved jih pogleda še bolj začudeno in jim pove, da je sir tam, kjer je mleko. Srna dvigne glavo in pogleda proti bližnji kmetiji. »Če se ne motim, krave dajejo mleko,« potihem pove srna. Medved ji pritrdi, obenem pa da na znanje, da kmet iz kmetije vozi mleko v mesto in sira ne dela doma. Prijatelji se žalostno pogledajo in se že skoraj razidejo. Zadnji trenutek medved zabrunda: »Počakajte.« Vsi se obrnejo in pogledajo medveda. Ta jim pove, da je pri zadnjem potepanju okrog kmetije skozi šipe kašče videl kruhu podobne rumene hlebčke. Vsi prijatelji so skupaj zakričali: »To je sigurno sir!« Po kratkem navdušenju zajec spusti uhlje in vpraša medveda: »Le kako bi prišli do sira?« Gosenica Sirka je takoj vedela, kaj narediti. Že od daleč se je videlo, da je v kotu okna na kašči majhna luknjica, ki pa je dovolj velika za goseničini telesi. Prijatelji so po kratkem pogovoru naredili načrt, ki bi se naj odvijal takole. Srna na hrbtu odnese gosenici do okna. Zajec, ki je najhitrejši, bo stražil, da ne pride kmet. Medved pa bo s svojo dolgo kosmato šapo, ko gosenici odpreta okno, vzel hlebček sira. Načrt jim je v celoti uspel. Najverjetneje se tudi kmetič ni jezil, saj je kašča še vedno bila polna sira, hlebčkov pa ni imel prešteti. Naša prijateljica Sirka se je do sitega najedla sira.

Ali so ga jedli zajec, srna in medved? To pa ta zgodba ne pove.

Luka Štampar, 3.razred

Srečanje s čarovnico Miki

Nekoč je živel deček z imenom Vid. Obiskoval je tretji razred osnovne šole in bil zelo bister fant. Njegovi starši so delali v tovarni čokolade, ki je bila v sosednji ulici. Vid je večkrat šel v tovarno čokolade in pomagal pri izdelavi slastnih čokoladnih bonbončkov. Bonbončki, ki jih je pomagal izdelovati Vid, so bili najboljši.

Nekega dne je bil Vid sam doma. Na televiziji ni bilo nič po njegovem okusu, zato se je z rolko odpravil po Prešernovi ulici. Prešernova ulica se mu je vedno zdela tako ozka z majhnimi hišami in kratka, a tega dne je bila široka z ogromnimi hišami in ni se hotela končati. Vid si je že mislil, da je zašel na kako drugo ulico, a tedaj se pred njim pojavi čuden napis »Čarovniška ulica«. Ves prestrašen se ustavi, vzame rolko v roko in blede opazuje. Dela zelo kratke

korake. Na vsako stran ulice se vrstijo nenavadne hiše. Okna so trikotna, vrata okrogla, strehe so bele in popisane. Ko je tako nekaj časa taval po ulici, je pred seboj zagledal prečudoviti grad. Nič ni premišljeval, odprl je okrogla vrata in stopil v grad. Tam je zagledal velike sobane, ki so bile v obliki zvezd. Predenj je stopila čarovnica. Povedala mu je, da je čarovnica Miki in ga vprašala, kako je prišel do njih. Vid je čarovnici Miki razložil njegovo dolgo pot do gradu. Miki je povabila Vida na skodelico čaja. Vid je spoznal, da je čarovnica Miki prijazna. Ni ena od tistih hudobnih čarovnic, ki jih je poznal iz televizije. Pogovarjala sta se, kako je Miki postala čarovnica in kaj počne v tem čudnem gradu. Vid jo je prosil, če ga lahko nauči nekaj čarobnih trikov. Povedala mu je, da zna kuhati dobre čarovniške napoje in da lahko pripravi enega tudi zanj. Vid se je spomnil, da ga doma še čaka veliko domače naloge, zato je prosil čarovnico Miki, naj mu naredi napoj, ki mu bo pomagal pri domači nalogi. Čarovnica je dala v lonec kačjo kri, pajkovo mrežo, dve suhi muhi in polno nerešenih matematičnih nalog. Mešala je in kuhala tako dolgo, dokler ni nastala ena majhna kepa, ki je bila podobna kocki mila. Rekla mu je: «Preden začneš delati domačo nalogo, si roke premaži s tem napojem.» Vid ji je napoj hotel poplačati z njegovim najboljšim čokoladnim bonbončkom. Preiskal je vse žepe, a našel ni niti majcenega bonbončka. Bil je zelo žalosten. Miki je rekla: «Nič zato, če nimaš bonbončka, saj jih imam sama polno sobo.» Vid je vzel napoj in na rolki oddrvel na ulico. Nekajkrat je še zaklical: «Nasvidenje Miki, še se kdaj srečava!» Ko je prišel na Prešernovo ulico, so spet bile hiše majhne. Pred vrati domače hiše je pospravil rolko. Odšel je v svojo sobo, vzel iz žepa napoj in se lotil domače naloge. Roka je kar sama od sebe pisala matematične račune, slovnične uganke in spis o dogodku iz počitnic. Naenkrat pa se odpro vrata in v sobo vstopi mama. Nežno stopi do Vida, ga poboža po laseh. Na uho mu zašepeta: «Dobro jutro.» Vid odpre oči in začudeno ugotovi, da so vse bile le sanje. Žalostno pove mami dolgo zgodbo iz sanj. Medtem ko mu mama pripravlja zajtrk, Vid hitro dokonča nalogo, ki mu je ostala od včeraj.

Miha Štampar, 3.razred

Snežko

Bilo je lepo sončno jutro. Matjaž je na poti v šolo. Nenadoma pripelje izza ovinka avto in Matjaža povozi. Po dolgih mesecih okrevanja v bolnišnici Matjaž pristane na vozičku. Vse dni je slabe volje in leži v sobi. Nekega sobotnega popoldneva zapadne sneg. Veliko snega. Matjaž leži v sobi in gleda skozi okno. Opazuje bele snežinke, ki nežno padajo na tla. Želi si, da bi sam bil tako lahek kot snežinka. Padla je noč. Skozi okno vidi, da posije svetel žarek. Iz svetlobe stopi majhna deklica. Matjažu pove, da je dobra vila in naj si nekaj zaželi. Matjaž si zaželi, da bi imel najlepšega sneženega moža. Vila mu izpolni željo. Naredila mu je najlepšega snežaka. Ko se je zjutraj zdanilo, se zasliši veselo vriskanje otrok. Naenkrat je vriskanje prenehalo. Otroci so bili pod Matjaževim oknom in občudovali snežaka. Spraševali so se, le kdo mu ga je naredil. Pozneje

so naredili vsak svojega, vendar se nobeden ni mogel primerjati z Matjaževim. Stemnilo se je. Otroci so odšli vsak v svojo hišo. Matjaž je še vedno opazoval snežaka, ker ga je lahko videl, saj so se prižgale ulične svetilke. Naenkrat se mu zazdi, da je snežak pomežiknil. Res je! Snežak mu je pomežiknil in se mu nasmehnil. Noro. Snežak se je premaknil k Matjaževemu oknu in ga pozdravil. Matjaž je ostal brez besed od presenečenja, da se je snežak premaknil in da govori. Snežak se nasmehne Matjaževemu prestrašenemu in presenečenemu obrazu. In končno si tudi Matjaž opomore od presenečenja. Zelo je bil vesel, da je dobil prijatelja. In to kakšnega nevsakdanjega prijatelja! Spomnil se je male drobne vile in bil je neskončno hvaležen, saj je vedel, da je le ona lahko oživila snežaka. Snežak skoči v dečkovo sobo. Pove mu, da mu je mala vila povedala njegovo željo in da je vesel, ker se bo lahko z njim igral ter odkrival svet. Matjaž mu je predlagal, da mu prebere zgodbico. Zgodba je govorila o otrocih in o sneženem možu. Še prej pa Matjaž vpraša snežaka: «Kako ti je ime?» Povedal mu je, da ga nima. Zato Matjaž predlaga, da bi mu bilo ime Snežko. Snežak se strinja z njegovim predlogom in sprejme ime Snežko. Udobno se namestita in Matjaž začne brati zgodbico: «Z neba so padale rahle snežinke. Otroci v vrtcu Zelena kapica so odšli na igrišče in naredili snežno deklico Nino. Otroci iz vrtca Zelene rokavice pa so naredili snežaka Tineta. Bil je tak, kot da bi bil živ. Oči so se nasmihale, dobre volje je bil, kadil je pipo in dim se je sukal proti snežinkam. Preden so odšli otroci domov, so odnesli oba snežaka v trgovino z igračami. Prodajalka ju je dala v izložbo, da jima ne bi bilo dolgčas. Otroci so odšli domov, Nini in Tinetu pa niti malo ni bil dolgčas. Vsi so ju občudovali. Nastala je temna noč in snežaka sta ostala sama. Ko se je zjutraj zdanilo, snežaka ni bilo več v izložbi. Za njima je ostala le luža. Vsi so bili žalostni.» Tudi Snežko in Matjaž sta bila žalostna, zato sta se odločila, da gresta spat. Zaželela sta si lahko noč, Snežko je skočil skozi okno in odšel nazaj na svoje mesto. Ko se je zjutraj zdanilo, je Matjaž odprl oči in pogledal proti oknu. Bal se je, da Snežka ne bo več videl. Vendar je bil njegov strah neopravičen. Snežko je bil še vedno na svojem mestu, se ponosno držal in pustil, da so ga ljudje opazovali. Ko pa je padel mrak, je zopet smuknil v sobo k Matjažu. Hotel je spet zgodbico. Matjaž se je odločil za eno bolj veselo zgodbico o Metki in miški. Zvečer se je Metka slekla in sezula. Obleko in nogavice je položila na stol, čevlje je dala pod njega. Potem je sladko zaspala. Ponoči je prišla majhna miška iz svoje luknje. Tiho je tekala po sobi sem ter tja ter iskala hrano. Ko se je utrudila, je zlezla v čevljev ter tam sladko spala vso noč. Ko si je zjutraj Metka hotela obuti čevlje se je zelo prestrašila, kajti iz njega je skočila miška. Močno je zakričala, miška pa je hitro zbežala v svojo luknjo. Snežko je bil te zgodbe zelo vesel, saj se je srečno končala. O zgodbi sta se še dolgo pogovarjala. Potem mu je Snežko pripovedoval, kaj vse so se ljudje pogovarjali, ko so si ga ogledovali. Vsi so rekli, da je najlepši sneženi mož na svetu. Pove mu tudi, da mu je hotel neki hudobni fant odtrgati roko. Snežko se je zelo ustrašil. Pregnali so ga drugi otroci. Zopet sta se poslovila. Zjutraj je bil Matjaž zelo dobre volje. Obiskala sta

ga mama in ata. Spraševala sta se, kaj se je zgodilo z njunim sinom. Nista našla odgovora, zato sta vprašala Matjaža. Matjaž jima je povedal, da ga v dobro voljo spravlja snežak, ki stoji pod njegovim oknom. Bila sta zelo vesela, ker je bil Matjaž vesel in dobre volje. Toda Matjaž je že komaj čakal, da pade mrak, in bo lahko skupaj z Snežkom. Ker je bil čas Miklavža, je Matjaž povedal Snežku pravljico o Miklavžu. Pri sosedovih so bili poredni otroci. Na Miklavžev večer jih je obiskal Miklavž. Ker so bili poredni, jih je naložil v koš in odnesel. Šele ko so obljubili, da bodo pridni jih je odnesel nazaj domov. Tudi snežak se spomni zgodbe in jo pove Matjažu. Tako sta si iz dneva v dan pripovedovala zgodbe dokler Matjaž ni ozdravel.

Denis Škrlec, 3.razred

Čarobni medvedek

Tudi moja zgodba se začne tako, kot vse zgodbe. Nekoč davno pred mnogimi leti, sta bila tudi mama in ata majhna. Potem sta rasla in se srečala. Poročila sta se in rodil sem se jas – Žan. Tudi jaz sem rasel. Imel sem prvo svečko, pa drugo, prišla je tretja in četrta. Nato sem moral od doma v svet. Ta svet je bil vrtec. Tam je bilo doma polno otrok, vzgojiteljice in igrače. Te so bile še posebej zanimive. Še najbolj rdeč traktor in plišasti medo, ki je sedel v kotu in čakal, da ga nekdo vzame. Vsaj zdelo se mi je, da mi je pomežiknil, ko sem ga pogledal. Pa saj vsi vemo, da igrače niso žive. Potem tudi mežikati ne morejo. Vendar pa nikoli ne veš. Tja sem zahajal vsak dan. Sprva nerad, kar je mamo jezilo, potem pa z vse večjim veseljem. Bližali so se božični in novoletni prazniki. Teh sem še posebej vesel. V vrtcu smo imeli zabavo in na koncu še obdarovanje. Vzgojiteljica nam je povedala, da smo dobili od dedka Mraza nove igrače, in da si lahko, če kdo hoče, staro igračo odnese domov. Vsi smo iskali kaj primernega. Najprej sem vzel rdeč traktor in potem še medvedka, ki je stal v kotu. Nihče ga ni maral, saj mu je manjkalo eno uho. Doma mu je mama prišla nadomestno uho. Res, da ni bilo uho iste barve, medvedek pa je bil zaradi tega dosti lepši. Tisto noč smo tudi pri nas pričakovali Božička. Okrasili smo smreko, potem pa čim prej odšli spat. Zraven mene je spal moj novi medvedek, traktor pa je ležal med mojimi igračami. Dolgo nisem mogel zatisniti oči, saj sem razmišljal: «Le kaj mi bo letos prinesel Božiček?» Končno sem zaspal. Zbudilo me je rahlo cukanje za ušesa. Nekje v daljavi je ura odbila polnoč. Medvedek je sedel na postelji in me gledal. Pomežiknil mi je in dejal, da naj pridem k oknu nekaj pogledat. Zunaj je snežilo in svetilo polno malih pisanih lučk. Tedaj je medvedek vzel traktor in dejal, da greva iskat Božička. Odprl je okno, vrgel skozenj traktor, ki se je v hipu spremenil v vesoljsko ladjo in že sva poletela proti nebu. Potem je bila sama megla. Naenkrat pa mesec in vse polno zvezd, ki

so delale cesto. Sledila sva tej cesti in zagledala hišo. Bila je nadstropna in vsa razsvetljena. Pred hišo so stale velike sani. Šla sva pogledat v hišo. Tam je bil cel kup živali in palčkov, nasredi sobe pa je sedel Božiček. Prijazno naju je pozdravil. Povabil naju je, da sva pomagala pri pakiranju daril. Do jutra je bilo še malo časa in potrebno je bilo raznositi še veliko daril. Zapregli smo jelene in se odpravili na pot. Vožnja po nebu je bilo pravo doživetje. Bili smo tako blizu zvezd, da bi jih lahko prijel. Celo luno smo obkrožili. Ko pa smo prispeli nad našo vas, pa je bilo videti milijon zvezdic, ki so utripale. Pogled je bil nepozabljiv. Božičkovi jeleni so večkrat zaobkrožili nad vasjo. Nad vsako hišo smo skozi dimnik odložili darila. Tudi nad mojo. Ko so bile vreče prazne, smo se odpeljali nazaj proti zvezdam. Prispeli smo pred Božičkovo hišo. Šele sedaj sem opazil velik napis: «Severni tečaj». Božiček se nama je zahvalil za pomoč in obljubiti sma mu morala, da mu boma pomagala vsako leto. Z medvedkom sva se odpravila domov, pogledala sva pod jelko, kjer je bilo polno daril. Očka in mama sta še spala, zato sma se odpravila spat še midva. Mama je pogledala skozi vrata in se čudila, kako da še nisem vstal, saj je danes božič. Vstal sem in odhitel odpirat darila. V eni škatli je bil robot, v drugi električni vlak in v tretji vse polno sladkarij. Ko sem se sladkal s čokolado, sem se spomnil na medvedka. Odhitel sem v sobo. Še vedno je spal in se ni hotel zbuditi. Bil sem žalosten, vendar sem ga pustil pri miru, saj sva se prejšnjo noč imela zelo lepo. Položil sem ga na posteljo in se odšel igrat z novimi igračami. Zvečer sem utrujen legel v posteljo. Še prej sem pokril svojega medvedka in mu zaželel lahko noč. Tudi medvedek mi je odgovoril enako. Zaspala sva in tako je bilo vsak dan. Moj medvedek je oživel samo zvečer. Takrat sva se skupaj igrala, pogovarjala, gledala televizijo in igrala nogomet. Bližal se je moj rojstni dan. Prišli so moji sošolci in prijatelji, tete in strici, bratranci in sestrične. Sestrična Mateja mi je prinesla za rojstni dan velikega medvedka. Rekli so mu Panda. Bil je črnobel in zelo velik. Posadil sem ga zraven mojega starega medvedka. Sedaj sem imel dva medvedka, pa nobeden ni imel imena. Zato sem velikemu dal ime Panda, majhnemu pa Čarobni medvedek. Vsi so me spraševali, zakaj je čarobni, vendar najine skrivnosti nisem izdal. Zvečer, ko sva šla spat, mi je Čarobni medvedek potožil, da razen mene nima nikogar na svetu in kako lepo bi bilo, če bi bila Panda njegova mama. Posadil sem ga v njeno naročje in oba sta zadovoljno zaspala. Tako je bilo nekaj časa. Potem si je medvedek zaželel, da bi rad šel pogledat tja, kjer živijo pravi medvedi. Ponoči, ko so vsi zaspali, sem ga odnesel v živalski vrt. Tam so bili trije medvedi. Vsi so naju z zanimanjem opazovali. Povedala sva, da medvedek potrebuje mamo in vsi trije so ga malo pocarkljali. Pokazali so mu, da tu ni kraj za mladiče, saj je vse naokrog železna ograja. Tukaj nimamo nobene svobode. Ljudje prihajajo in odhajajo, mi pa moramo biti zelo ubogljivi. Svetovali so nama, da naj raje greva v gozd iskat njegovo mamo. Spet je minilo nekaj noči, ko me je medvedek prosil, da greva v gozd. Zopet sva se odtihotapila iz hiše. V gozdu je bilo temno in tiho. Verjetno so živali že spale nočno spanje. Malo sva še počakala in kmalu so se začele zbirati. Iz teme je

gledalo polno svetlih očk. Bile so radovedne, kdo je prišel na obisk. Prišla je luna in razsvetlila prostor. Na kupu so bile srne, zajci, veverice, lisice, medvedi in več vrst ptičkov. Midva sva se predstavila in zapletli smo se v pogovor. Neka velika medvedka si je vzela Čarobnega medvedka v naročje in mu povedala, da je imela takega mladiča, vendar so prišli lovci, ga ujeli, ter odpeljali v živalski vrt. Bila je zelo žalostna. Malemu medvedku je bilo lepo v njenem naročju. Stiskal se je k njej in si želel, da bi poznal svojo mamo. Povedal ji je, da je bil v živalskem vrtu in, da tam ni nobenega mladiča, temveč sami stari medvedi. Povedal je tudi, da je tukaj v gozdu bolj prijetno, kot pa v živalskem vrtu, saj tukaj ni ograj in nihče jih ne nadzoruje. Še dolgo smo se pogovarjali in igrali skrivalnice, nekaj pojedli in odšli domov. Živali so nama povedale, da medvedki najraje jedo bambus, zato so nama ga dale še za domov. Medvedek je bil srečen, zato sva se večkrat vračala na ta srečanja. Doma je imel Pando, v gozdu pa druge medvedke.

Žan Kolarič, 3.razred

KAKO RAZMIŠLJAJO OTROCI O ČISTOČI OKOLJA

RADI BI IMELI ČISTO OKOLJE

Črna odlagališča so jame v gozdu, kjer ljudje odmetavajo stvari, ki jih ne potrebujejo. Strupeni odpadki, ki jih najdemo v gozdu, onesnažujejo okolje, vodo in zrak. Ko ljudje mečejo odpadke v gozdu v jame, in ko gre po njih dež, gre umazanija in strupi v zemljo in lahko zastrupi vodne izvire. Voda v naravi

kroži in umazana voda lahko nekega dne pride v studenec iz katerega pijemo. Črna odlagališča bi morali očistiti in prepovedati. Rad imam čisto okolje.

Aleks Petrovič

ČISTIMO VODO

Učili smo se, da lahko vodo prefiltriramo. Ko bi iz pipe začela teči umazana voda, bi si naredil filter. Vzel bi plastični kozarec in ga na dnu preluknjaj. Vanj bi dal filtrirni papir, na papir bi dal oglje in še enkrat papir. Na papir bi dal prečiščen pesek. Skozi tak filter bi vлил umazano vodo in pritekla bi čista voda. Če ne bi verjel, da je res čista, bi jo še prekuhal in gotovo bi bila čista.

Peter Pukšič

ŽELIMO ČISTO OKOLJE

V gozdu v velikih luknjah lahko najdemo črna odlagališča. Le kdo je tako nemaren, da je tja nametal odpadke. Strupeni odpadki lahko onesnažujejo zemljo in voda. Umazana voda lahko zastrupi ljudi. Voda v naravi kroži tako, da najprej izhlapeva iz morja, rek in potokov, pa tudi iz umazanih jam in gre v oblake. Veter oblake odnese nad naše hiše in začne deževati. Če bi naravo očistili, bi bila zelo lepa. Lepa in čista je lahko narava samo tedaj, če ljudje ne bodo več odmetavali stvari v jame.

Tjaša Luci

ŽELIMO ČISTO OKOLJE

Če se sprehajamo po gozdu, lahko najdemo veliko črnih odlagališč, ob cesti najdemo pločevinke od piva, škatlice od cigaret in drugo. Strupenih odpadkov ne smemo metati v stran, ker lahko zelo škodijo naravi. Voda je umazana, ker ljudje mečejo v njo razne odpadke. Voda pa v naravi kroži in nosi s seboj vso umazanijo. Tudi dež ni več čist. Če bi skrbeli za naravo, bi bila zelo lepa. Če ne bi metali svojih odpadkov povsod, bi bila narava čista in lepa.

Betka Perc

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ZARJA KOG

Društvo upokojencev je tudi prejšnje leto uspešno zaključilo. Če se vrnemo v avgust, ko smo v zadnjih Novicah omenjali njihove aktivnosti, je treba par besed povedati še o Dnevih turizma. Takrat so pripravili skupaj s Turističnim društvom tekmovanje kegljačev iz širšega območja oz. mariborske regije. Zbralo

se je kar 48 ekip, zmagali pa so kegljači iz Hoč. Organizacija in vse ostalo je bilo uspešno izpeljano.

V septembru se je končala občinska kegljaška liga, ki so jo uspešno zaključili tudi naši tekmovalci.

Že tradicionalno srečanje krajanov starih nad 70 let je tudi letos našlo svoje mesto v koledarju društvenih prireditev. Zgodilo se je v novembru, v dvorani na Kogu, kjer se je zbralo okrog 120 upokojencev. Tudi tokrat ni manjkal kulturni program, v katerem so sodelovali malčki iz kogovskega vrtca ter že vsem znana Janko in Jožko. Najstarejši udeleženec med prisotnimi je bil Matija Luskovič, najstarejša udeleženka srečanja pa Marija Podgorelec, rojena leta 1919.

Najstarejši član je Stanko Korošec, prav tako rojen leta. 1919, najstarejša članica pa Terezija Trop, rojena leta 1911. Vsi povabljeni, ki se takrat niso udeležili srečanja, so še pred novim letom na dom dobili praktične pakete. Obiskali so jih nekateri člani odbora društva, ki so jih obdarovalci zelo razveselili. Bolj kot daril so bili veseli prijazne besede in samega obiska.

S to prireditvijo je društvo zaključilo leto 2005.

Že takoj po novem letu pa so organizirali srečanje in pogostitev upravnega in nadzornega odbora, kegljačev, društev KS Kog, ki čez leto sodelujejo z upokojenskim društvom ter donatorjev, ki jim čez leto priskočijo na pomoč s kakšnim prispevkom.

Trenutno se pripravljajo na tradicionalno srečanje kegljačev ob Antonovem, na katerega so povabili številne ekipe iz ormoške občine, ekipo kegljačev mejne policije ter občinske uprave. Na ta dan, 17. januarja 2006 ob 9.uri, se bo kegljalo za pokal KS Kog. Vabljeni!

Želimo jim še eno uspešno, zadovoljno in zdravo novo leto.

Katja Čurin

LOVSKA DRUŽINA KOG V LETU 2005

Lovska družina Kog je zaključila svoje lovsko leto in to tako kot že več vrst zapovrstjo, zelo uspešno. Plan odstrela je bil dosežen, projekt izboljšanje življenjskih razmer za malo divjad pa je zaključen. Sledi le še zaključno

poročilo na Lovsko zvezo Slovenije. Projekt je uspel, viden je porast staleža fazana in zajca v lovišču, čemur je bil projekt tudi namenjen. Ne bi uspel, če ne bi imeli sodelovanja z vsemi vaščani na območju našega lovišča. Kljub temu, da v letu 2006 projekta ne bomo izvajali v polni meri, ga bomo kljub temu nadaljevali, saj smo ga izbrali kot način gospodarjenja z malo divjadjo.

Leto ni minilo brez pretresov in žalostnih trenutkov za nas lovce in najožje družinske člane in prijatelje naših lovskih tovarišev, katerim smo tekom leta položili na prerani grob zeleno vejico. Lovske vrste so zapustili Frančišek Bukovec, Ivan Čurin mlajši in Feliks Vernik. Bog jim daj večni mir in pokoj.

V letu 2005 so lovci podaljšali štiriletni mandat sedanjemu vodstvu lovske družine. V letu 2006 bodo volitve novih organov lovske družine. Torej bomo v začetku leta 2006 pogledali v štiriletno delovno obdobje sedanjega vodstva in štafetno palico predali novemu vodstvu. Leto 2005 je bilo tudi volilno leto na Zvezi lovskih družin Ptuj-Ormož. Dobili smo novega-starega predsednika zveze mag. Emila Trafela. Novost je, da je tajnik zveze lovskih družin naš sedanji tajnik mag. Srečko F. Krobe, ki je obenem tudi kandidat za predsednika Lowske zveze Slovenije. Ime kraja Kog in njene lovske družine se je v minulem letu velikokrat pojavljajo v različnih medijih in na skupščinah. Prav je tako. Kog je mali, vendar ima vse, kar imajo veliki. Še en razlog več za dobro in strokovno delo.

V jesenskem delu je lovska družina Kog odšla na izlet, kamor je povabila tudi naše krajane. Podrobnosti o izletu si lahko preberete v reviji Lovec, ki je za vse krajane dosegljiva v bifeju na Bajzeku. Tam je bil tudi zaključni ples članov lovske družine, ki so se jim pridružili tudi naši krajani. Glede na njegov uspeh, bo tovrstni ples v naslednjih letih najverjetneje postal tradicionalen. K

organizaciji pa bomo zagotovo povabili še ostala društva, ki delujejo na tem območju.

Da ne bom predolg, mi ostane samo še novoletno voščilo vsem bralcem glasila: bodite zdravi, srečni in uspešni tudi v letu 2006.

**Za Lovsko družino Kog zapisal:
tajnik LD Mag. Srečko F. Krobe**

MALI GASILEC

Spoštovane gasilke, gasilci, krajanke in krajani želimo vam zdravo, uspešno in zadovoljno leto 2006.

PGD Vitan-Kog

Leto je naokrog, tudi za nas gasilce uspešno in zadovoljno preteklo obdobje. Zato menimo, da je potrebno, da tudi širši krog vaščanov obvestimo o delu v letu 2005.

V začetku leta smo si zadali naloge glede nekaterih usposabljanjih, vaj in tekmovanj. Realizirali smo vse, največji uspeh pa so dosegli mali pionirji. Udeležili so se memorialnega tekmovanja v Ivanjkovcih, kjer sta sodelovali dve ekipi pionirjev iz PGD Vitan-Kog.

Ekipa I. starejši pionirji so dosegli 2. mesto z 0.2 točke zaostanka za ekipo Ivanjkocev - domačinov.

Ekipa II. mlajši pionirji so dosegli 5. mesto, kar je tudi lep uspeh.

Drugo tekmovanje je bilo v Ormožu za pokal GZ Ormož. Na tem tekmovanju smo sodelovali samo z eno ekipo, kot je predvideno za taka tekmovanja. Tako je sodelovala I. ekipa starejših pionirjev in zasedla 2. mesto. Za tak uspeh pa je bilo potrebno mnogo truda in volje mentorjev, ki so naučili majhne gasilce pravega dela. S tem pa so povezani tudi stroški. Tako smo pred tekmovanjem zaprosili nekatere donatorje da nam pomagajo;

Mlinarič Ivan Tapetništvo Vitan,
GOK- Čurin-Prapotnik Vinogradništvo Kog,
Miško Marjan Tesarstvo Kog,
Ozmec Dušan Zidarstvo Gomila,

Vsem se v imenu PGD Vitan-Kog najlepše zahvaljujemo, saj smo s temi prispevki kupili majice z logotipi za dve ekipi in kape, ki so primerne za pionirje. Za večja tekmovanja, kot so npr. regijska, kjer smo imeli možnost sodelovati, pa bi morali imeti original obleke za pionirje, ki pa so precej drage.

Operativni gasilci člani smo sodelovali na občinski vaji v oktobru »MIKLAVŽ 2005« ter sektorski vaji, ki smo jo organizirali v Vodrancih »VODRANCI MIHA«, druge dejavnosti smo tudi uspešno reševali.

Za še boljše delo v društvu, ki je prostovoljno, želimo, da se nam pridružite, če želite aktivno sodelovati v taki organizaciji, saj nas ni nikoli dovolj. Vse informacije lahko dobite na tel. št. 041 563 775 Nenad,

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ

Za PGD Vitan-Kog
Nenad Žibrek

TEČAJI – DRUŽINA IN DOM TER DOPOLNILNE DEJAVNOSTI

Računalništvo - brezplačno Potrebno se je prijaviti (začetni ali nadaljevalni) 8 v skupini	Kraj: Ljudska univerza Ormož Od 8. ure do 13.ure	<i>Januar 2006</i> (tretji teden)	Predavatelji: Anita Šoštarčič in Mladen Andrejevič
Servietna tehnika (velikonočne vizitke ali na sveče)	Pršetinci - Gasilski dom	<i>31.01.06 - 10. uri</i>	Terezija Meško KGZS - zavod Ptuj
Pri tečaju potrebujemo: Škarje, čopiče, trislojne serviete ali sveče	Cerovec - Gregor Marta	<i>01.02.06 - 10.uri</i>	
	Sp.Ključarovci - Gasilski dom	<i>Februar 2006</i>	
	OŠ Kog	<i>02. 02.06 -10.uri</i>	
Izobraževanje za nosilce turistične dejavnosti na kmetiji. 72 urni tečaj	KGZ Murska Sobota	<i>od 16. januarja</i> <i>naprej</i>	KGZS Zavod Murska Sobota
Prva pomoč pri nenadnem srčnem zastoju. Skupina 6 do 8 udeležencev Potrebno se je prijaviti	Cvetkovci – Pri Marti Ormož – prostori Rdečega križa, Ptujška 8 f- nova stavb; vhod iz dvorišča	<i>24.01.06 -10.uri</i> <i>06.02.06 -10.uri</i>	Rdeči križ Mira Frangež, višja med. sestra

TEČAJI - KMETIJSKO GOSPODINJSKO SVETOVANJE

Jedi iz voka	Trnovci	<i>23.01.06 -10.uri</i>	Gasilski dom	Vlado Pignar
Mali prigrizki	Senešci 83	<i>25.01.06 -10.uri</i>	Turizem - OZMEC	
Mali prigrizki	Ivanjkovci	<i>07.02.06 -12.uri</i>	OŠ Ivanjkovci	
Drobno pecivo	Zasavci 21	<i>Sreda 15.02.2006</i> <i>Ob 10 uri</i>	Turizem - PUKLAVEC	Marija Rošar
Različni kruhi, pletenice, žemlje	Pavlovci 28	<i>Sreda 15.02.2006</i> <i>Ob 10 uri</i>	Kralj Zdenka	Stanko Vorih (Srednja živilska šola Maribor)
Pogače, gibanice in štrudli,	Pavlovci 28 Sp.Ključarovci	<i>Četrtek 12.01.06</i> <i>Februar 2006</i> <i>Ob 10 uri</i>	Kralj Zdenka Gasilski dom	Hinka Hržič KGZS -zavod Ptuj
Ribe	Senešci 83	<i>14.02.06</i> <i>Ob 10 uri</i>	Turizem - OZMEC	Vera Zemljič
Priprava hrane - holesterol in visoki krvni pritisk	Cvetkovci	<i>17.01.06 -17.uri</i>	Gasilski dom	Jelka Krajnc

NA VSEH TEČAJIH STE DOBRODOŠLE IN VABLJENE VSE ŽENSKE, KI BI RADE PRIDOBILE NOVA ZNANJA, NE SAMO ČLANICE DRUŠTVA KMEČKIH ŽENA.

Kmetijska svetovalna služba Ormož

Naše pokopališče včeraj,danes,jutri

Da je primerno urejeno pokopališče slika vsakega kraja, se v veliki meri strinjamo vsi. Tega se vedno bolj zavedamo tudi pri nas. Vse več je tistih, ki primerno skrbijo za grobove svojcev, krajevna skupnost pa se trudi, da izboljša splošni videz pokopališča kot celote. Zavedamo se, da je potrebno za boljši videz pokopališča še marsikaj postoriti, se primerjati s sosednjimi in izmenjati predvsem pozitivne izkušnje. Dobrodošlo je vsako strokovno mnenje o predvideni ureditvi pokopališča, ki kaže smer postopne preureditve. Pri tem mislimo predvsem na postopno gramoziranje pokopališča in zamenjavo dotrajane žive meje.

Svet KS Kog je na svoji zadnji seji v letu 2005 podprl predlagano terminsko ureditev pokopališča z možnostjo sprotnega dopolnjevanja glede na finančne zmožnosti oziroma sprejetega letnega proračuna pokopališča.

Glavne smernice za nadaljnjo ureditev pokopališča:

1. Red pri odlaganju odpadkov

Po odredbi o zbiranju in ločevanju odpadkov smo tudi na pokopališču, kot ste gotovo opazili, pristopili k ločenemu zbiranju odpadkov. Tako moramo ločeno odlagati sveče, pokrove sveč, kakor tudi ostale večje ali manjše odpadke (venci). Na dosedanjem priročnem odlagališču bomo tudi v bodoče odlagali ovenelo cvetje, travo, zemljo in podobne organske odpadke. Ko bo vreme dopuščalo, bodo posode za navedene odpadke nameščene na obstoječe betonsko odlagališče, ki se bo ustrezno preuredilo. Do teh posod bo možen tudi primeren dostop. Želeli bi le, da se krajani, kolikor se le da, držimo navodil, ki bodo postavljena na samem odlagališču. Če se ločevanje odpadkov ne bo izvajalo sproti, bo potrebno ponovno ločevanje, ki pa bo seveda povečalo stroške odvoza.

2. Polaganje betonskih plošč in nadaljevanje gramoziranja

Glede na opravljena dela v preteklem letu prevladuje mnenje, da bomo nadaljevali z gramoziranjem pokopališča povsod, kjer bodo nameščene betonske plošče. S tem bomo zmanjšali obseg košnje skozi leto. Na teh delih pokopališča bo tako potrebno le redno vzdrževanje gramoziranih poti. V lanskem letu se je že v precejšnji meri uveljavil dogovor o ureditvi okolice grobov z vzdrževalcem pokopališča, ki ga je potrebno tudi skozi to leto nadaljevati.

3. Zamenjava dotrajane žive meje

Na osnovi že omenjenega strokovnega mnenja o ureditvi pokopališča in predvideni finančni zmožnosti se je svet KS Kog pozitivno opredelil za zamenjavo žive meje na pokopališču. Dotrajane žive meje iz gabra ni več mogoče primerno oblikovati, na določenih mestih pa je le-ta popolnoma propadla.

Da pa bi na pokopališču vseeno obdržali zeleno ravnovesje na robovih, smo se odločili za postopno zamenjavo žive meje, ki se bo izvedla v obdobju petih oziroma šestih let. To pomeni, da bi na pokopališču vsako drugo leto zamenjali eno tretjino žive meje. Tako bomo manj opazno preuredili zunanost pokopališča, pa tudi stroške bomo prerazporedili na daljše obdobje. Z zamenjavo žive meje bo tudi manj onesnaževanja grobov oziroma spomenikov - predvsem na spodnji strani pokopališča, kjer drevesa nekaterih iglavcev delajo škodo.

4. Določitev nekaterih namenskih prostorov-lokacij

Svet KS Kog je bil na svoji seji prav tako seznanjen z določitvijo nekaterih lokacij na obstoječem pokopališču za:

- a) postavitve novih žarnih grobov;
- b) prostor za anonimni pokop;
- c) prostor za posip pepela;

kar je v skladu z odlokom o pogrebnih postopkih na pokopališču. **Pri tem je potrebno posebej poudariti, da določitev teh lokacij ničesar ne spreminja, ampak daje možnost tudi drugačnemu načinu pokopa. Prav tako omenjena določitev ni povezana z nobenimi dodatnimi stroški.**

5. Zamenjava poškodovanih ploščic pred mrliško vežico in posameznih ploščic okrog nje.

6. Namestitev smernih znakov za pokopališče na cesto skozi naselje, kot je to že v ostalih krajevnih skupnostih.

Predlagatelji predvidene ureditve smo prepričani, da lahko v letu 2006 opravimo načrtovana dela, prav tako pa tudi tista, ki segajo še nekaj let naprej. Seveda bomo veseli vsakega dobronamernega predloga s strani krajanov.

Pri načrtovanju omenjenih ureditev se prav gotovo zavedamo, da k boljšemu izgledu našega pokopališča lahko pripomoremo le s skupnim prizadevanjem.

Pripravil: **Dušan Prapotnik**

Krog 10.01.2006 ob 9.00 uri

